

„זה עניין בטחוני של השב. — מוטב ש-
תחלקו מכאן“

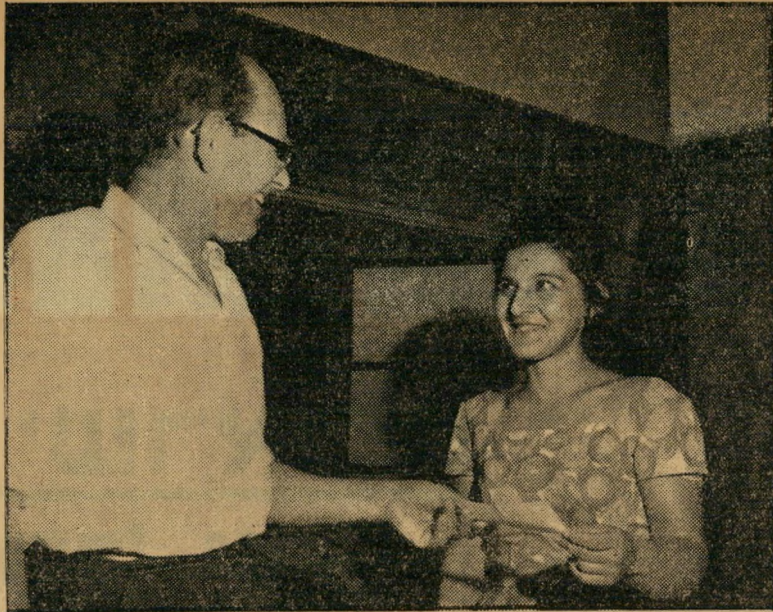
★ ★ ★

המשערה דקות לפני סיום התוכנית
גילה תלמיד מבאר-שבע למירה, שאייזנברג
גר גם בנס'ציונה, במרתף של אדם בשם
לרר. חיים יבין אישר. עכשיו לא נותר
אלא למצוא את הכתובת המרויקת של
המרתף.

הדעות על המקום היו חלוקות. הוצעו שתי
כתובות שונות ולשתיהן נמצאים מיד מת-
גדלים, המוכנים המורת סכום כסף מסויים
להגיע למקום. אך חיים יבין טוען שהכתובת
בזו שנמסרה אינן מדויקות ומירה מבקשת
כתובות נוספות והצעות נוספות. ארבע
דקות לפני סיום התוכנית מסלפן צבי
שיינמן מנס'ציונה. הוא מזכיר כתובת
חדשה, שלא ציינה עד כה: בית בדרך ל-
מושב בית-יעובד. מירה שולחת אותו לשם
תמורת שלושים לירות.

צה"י: „צבי שיינמן הצטייד בתעודה וצא
למקום. נותרות רק ארבע דקות. חיים, חכה
גם לצבי שיינמן. נותרו שלוש דקות. מתחיל
המרוץ נגד הזמן.“

דקה לפני תום המועד הגיע צבי שיינמן
למקום המטמון. הוא לא התמהמה, הגיש
לחיים תעודת זהות פורת דפים וחיים
האיר עליה בפנסו. „זה עתה הגיע אלינו
השליח“, בישר למירה מאיר, אשר ציפתה
למציאת המטמון, נמנו נותרו לה 746
לירות, לאהר נכזי מהיר התשובות השונות.
חיים בדק את התעודה: „בסדר“, אישר,
„זהו אנוס צבי שיינמן!“ החצר התמלאה
בינתיים אנשים, שהגיעו אליה לאחר שגילו
את המכוננית והלכו בעקבות חוט הטלפון
שנמתח מהעמוד. כשקהל סקרנים ענק נותר
אחרינו, הוביל חיים את שליח המטמון
אל קופת הברזל, ביקש נמנו למתח אותה.
צבי פתח את הקופה, הוציא מתיכה את
המתק וקרא: „והרי המטמון לפניך!“

הנדל, שונה הערך ל-746 הלירות, מתנת חברת הסיגריות זובק הממנת את
התוכנית, נמסר למירה מאיר על-ידי גבי זורון, מנהל שרותי הפירסומת
של קול ישראל. מירה מחייכת לאחר שעה ועשר דקות מתח ומאמץ שיכיל לפני המיקרופון.

הפרס

לפי האנציקלופדיה:
מירה: „קונה“
נקדי: „אייזנברג חי בראשון-לציון, היה
סתת!“
מירה: „חיים, האם אתה בראשון-לציון?“
חיים: „אני לא בראשון-לציון“
מירה: „זה מתחיל להיות מעניין“
אז השה עמדנו, חיים ואני, בחצר בה
הוטמן המטמון. הבית היה עזוב עד לפני
שלוש שנים שעה שהתיישבה בו משפחת
ביטריץ. יובל (11), בן המשפחה, ידע את
ההיסטוריה של הבית — המורה סיפרה
עליו בבית-הספר. אנחנו היינו, כאמור, ב-
חצר, בעוד המכוננים משכו לשם את הקו
וסילקו את הסקרנים המועטים באזנה:

מצביא האגודה, אהרון אייזנברג, התגורר
בכמה זכמה מקומת והחיפוש הגדול מת-
חיל 20 דקות לפני סיום התוכנית.
נקדי: „יש לי תשובה ב-10 לירות לפי
הספר העליה השניה. קונה?“
מירה: „קונה“
נקדי: „אייזנברג גר ברחובות“
צה"י: „את רשאת, לפי חוקי התוכנית,
להציג שאלה לחיים יבין.“
מירה: „חיים יבין, האם אתה נמצא ב-
רחובות?“
חיים: „אז מה אם אנחנו מרחובות... לא
מירה, אני לא ברחובות!“
מירה: „נקדי יש לך תשובות אחרות?“
נקדי: „כן, של תלמיד, בעד חמש לירות,

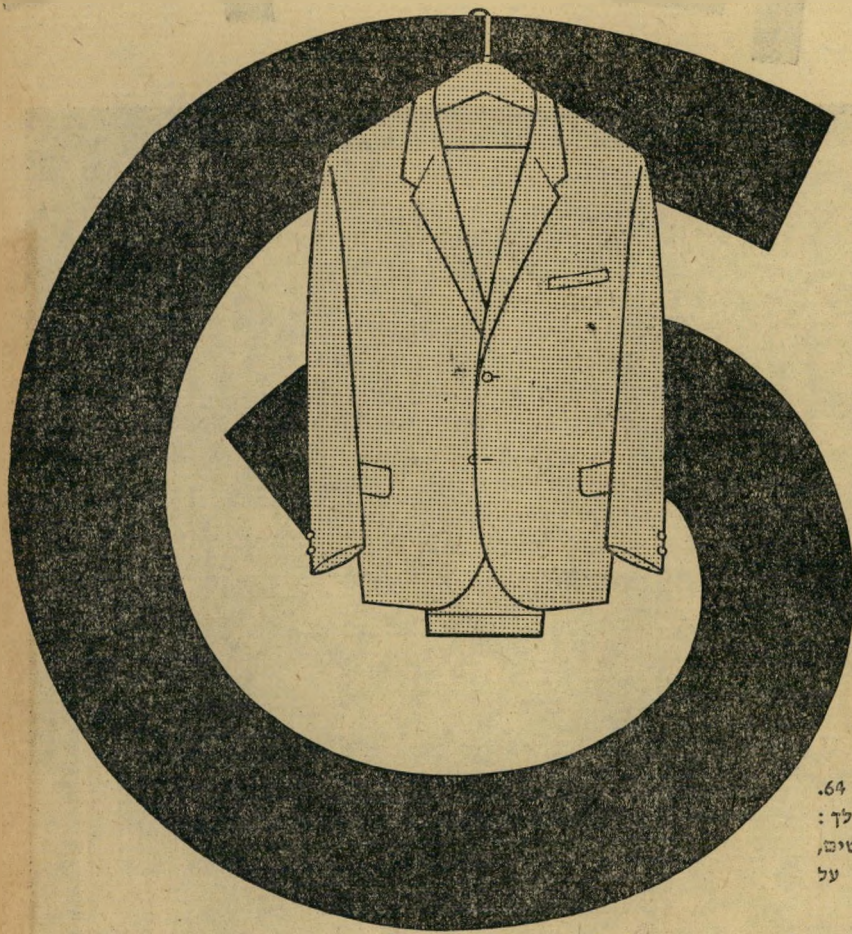
פושם אחר המטמון, צמוד גם הוא
לטרנזיסטור. „היא עלתה על מוקש“, הוא
מחייך אלי.

החידה מנוסחת כך, שנתונים בה פרטים
המוכרים פרשיות אהרות מההיסטוריה ה-
עברית הקצרה, ועלולות לבלבל את הצי-
רות. כך עשויה תוכנית מדון להתחלק ב-
תוכנית יתר, שעליה ולא על תוכנית מדיון
מדובר בחידה.

נקדי מחייך, גבי מחייך, צחי ודאי מחייך
לעצמו בלב. רק מירה אינה יכולה לחייך.
היא אינה מצליחה לגלות עדיין את הקשר.
„האם יש משהו אחר?“ היא מפצירה בנקדי.
אין משהו אחר. וטלפונים כמעט שאינם
מצלילים. מירה מנסה את שאלתה השניה:
„לאילו קבצת אנשים את אגודה היתה
סיכמה: לחיים ולמחה בארצנו?“

סודסוד מתחילים הטלפונים לצלצל. ה-
רצים רצים בכל המרץ במיסדרון המוביל
להדרו של נקדי. הטלפונים סיוות ממלאות
טופס אחר טופס. כל התשובות דורות
ואזיזות. נקדי מוכר למירה תשובה בעד
עשר אגורות: „הסיכמה היתה של אגודת
השומר!“ כל התשובות האחרות זהות.
כולן בלתי נכונות. מירה כמעט ועלתה על
מוקש נוסף. הציל אותה יחיעם, בנו בן
ה-11 של רענן וייץ, שנזכר שקרא לפני
חצי שנה באנציקלופדיה לנוער על אגודה,
שסיכמה היתה, לחיים ולמחה בארצנו.
תמורת 10 לירות שנהרמו, לפי עזת אביו.
לקרן הקיימת. מספר יחיעם על פי האנציק-
לופדיה, שסמילנסקי מתאר ייסוד הסתררות
חשאית, על בסיס של ארגון צבאי, שנוסדה
לפי תוכנית יתר לפי התניין, ושחבריה
נשבעו: „לחיים ולמחה בארצנו!“

ההתרגשות גוברת והילכת. מירה עלתה
על דרך הנילר, אך בינתיים עברו 38 דקות
יקרות. נותרו לה רק 32 דקות ועוד יש
למצוא את שם מצביא האגודה החשאית,
שבחצרו הוטמן המטמון, ואת החצר עצמה.
בדרך למקום עצמו, טמון מוקש נוסף.

הוא מספר זיהוי לאריג מופלא וחדש — דקרונ * 64.
ראה מה שחליפה מ„דקרונ“ עם צמר נותנת לך:
הופעה נאה בחליפה מהודרת — עמידה בפני קמטים,
אינה מתרחבת ואינה מתכווצת בכביסה, שומרת על
צורתה ואיכותה לאורך ימים.

מכנסיים ומעיל מ„דקרונ“ 64 — מאריג עדין ומעולה,
חזק וחסכוני, הניתנים לכביסה בקלות וללבוש ללא גיהוץ.

„דקרונ“ 64 עם צמר — תשובת מופלאה המתאימה
ביותר לתנאי האקלים בארץ. „דקרונ“ 64 — הרך
ביותר מכל סיבי הפוליאסטר.

אפס

למכירה
בסניפי

בתל-אביב, חיפה וירושלים
החנויות המובחרות לבגדי גברים

גודרון לבינסון אילון